

УДК 004.4

Малюта Ю. – ст. гр. СН_М-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПОБУДОВА МАТЕМАТИЧНОЇ МОДЕЛІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФІНАНСОВО-ПРОМИСЛОВОЇ КОРПОРАТИВНОЇ СТРУКТУРИ ТА ЇЇ ПРОГРАМНА РЕАЛІЗАЦІЯ

Науковий керівник: к.т.н. Загородна Н.В.

Під фінансово-промисловою корпоративною структурою (ФПКС) розуміють таку форму об'єднання промислових підприємств і фінансових організацій, яка передбачає концентрацію інвестиційних ресурсів, наявність акціонерного капіталу, а також дольову участь у власності учасників об'єднання. Використання ФПКС дозволяє: створити фінансовий механізм для розвитку виробництва; проводити інноваційну діяльність; всім членам ФПКС отримувати додатковий прибуток від реалізації продукції.

Розглянемо функціонування такої ФПКС, до складу якої входять банк B , підприємство-виробник A , та підприємство-посередник B . Банк B надає кредит k виробнику A під відсоток τ , цей кредит називається інвестиціями і витрачається на вдосконалення виробничого процесу. Банк має базові витрати p_1 , а також частку ω акцій підприємства-посередника B , за якими отримує дивіденди. Також банк може докупити акції посередника в сумарній частці ν . Зрозуміло, що підприємство-виробник має власні базові витрати p_0 . Згідно з домовленостями виробник A може витрачати частину свого прибутку g та банківські інвестиції на вдосконалення виробничого процесу. Дане підприємство виробляє продукцію в об'ємі y , собівартість випуску продукції становить c (не враховуючи базових витрат). Всю вироблену продукцію у підприємства-виробника викуповує підприємство-посередник із дисконтним коефіцієнтом ξ відносно різниці ринкової ціни p на продукт. Всю закуплену продукцію підприємство-посередник продає за ринковою ціною. Крім того, підприємство-посередник має свої базові витрати в розмірі p_2 .

Прибуток для кожного з учасників:

$$\Delta X_A = -g + \xi \cdot (p - c) \cdot y - \tau \cdot k - \xi \cdot p_0;$$

$$\Delta X_B = (1 - \xi) \cdot (p - c) \cdot y - p_2 - (1 - \xi) \cdot p_0;$$

$$\Delta X_B = (\tau - 1) \cdot k + (\omega + \nu) \cdot \Delta X_B - p_1.$$

Активну участь у керуванні процесом беруть лише банк та підприємство-виробник, тому до складу цільової функції буде входити прибуток за весь період учасників A та B . Максимізація прибутку за ΔX_A та ΔX_B за весь період означає максимізацію суми прибутків по кожному періоду, тобто на проміжку часу від 0 до T , який розбито на N інтервалів. Тобто:

$$\sum_{i=1}^N \Delta X_i^A \rightarrow \max_{g_1, \dots, g_N}; \quad \sum_{i=1}^N \Delta X_i^B \rightarrow \max_{k_1, \dots, k_N}.$$

Кожен проміжний прибуток ΔX_i^A безпосередньо залежить від X_{i-1}^A , g_i , k_i так як і ΔX_i^B від X_{i-1}^B , g_i , k_i . Необхідно знайти такий набір керувань g_i підприємства-виробника, що максимізують його повний прибуток. В ході розв'язку даної задачі розроблено програму, яка імітує функціонування ФПКС.